

som vi have indtaget i denne hele Sag, og de Grunde, som have bevæget os til at insistere paa de Forslag, som vi have stillet, og som Thinget har vedtaget. Jeg skal ikke opholde mig ved noget af de Puncter, som jeg ved 2den Behandling saa udførligt har drøftet for Dem, navnlig deels Hensynet til den Besparelse for Statskassen, som herigjennem kunde være at opnaae — meget rigtigt, som det ærede Medlem fra Bornholm (Falleisen) sagde: ikke strax, men i Fremtiden og gradvís — og som i Tiden kunde udvikle sig til en temmelig betydelig Sum, og heller ikke skal jeg dvæle ved den Betragtning, som jeg ogsaa udførligt har fremst at i Thinget, hvad der fra Embedsmændens Standpunkt maa gjøres, for at vise det for ham Heldige i, at han kan faae en Deel eller det Hele af sin Pension paa denne Maade. Men jeg skal tillade mig at fremføre en anden Række Betragtninger, som er hentet fra det almindelige Standpunkt, hvorpaa vi for Dieblisset staae med Hensyn til disse Forhold. Det vil jo være det høie Thing klart, at den Pensionsbyrde, som hviler paa Statskassen, ikke alene er kommen til at paabvile den som en Følge af Pensionsloven, men som en Følge af Pensionsloven i Forbindelse med en Række sammenstødende, hoist alvorlige Uheld, ja, jeg maa sige, Ulykker for Staten, og dernæst paa Grund af visse Overenskomster med de tydske Magter, hvorved vi have paataget os endeel Pensionsforpligtelser imod et Bederlag, som vi have faaet. Men selv uden at tage Hensyn til disse, er der dog for mange af os opstaaet meget alvorlige Betragtninger i Anledning af den Pensionsbyrde, som er kommen til at paabvile Staten, og uagtet den høitærede Finanzminister har fremhævet adskillige Hensyn, som kunne berolige os noget, vil jeg dog tilstaae, at for mit eget Bedkommende have disse Hensyn ikke været tilstrækkelige til at berolige mig. Jeg har ivertimod andre Grunde, som ere foruroligende for mig, og navnlig er det overmaade Vage, som der forekommer mig at ligge i Grundsaetningen for Embedsmændenes Afstedigelse i en endnu tjenstdygtig Alder, en saadan Ritbe til Uro for mig, at ogsaa jeg er meget betænkelig ved

Forholdet. Nu vil det sees, at der gives forskjellige Maader at gaae frem paa, for i Fremtiden at raade Bod derpaa, og der er navnlig den foruden adskillige, som den høitærede Finanzminister nævnte, der sikkert ogsaa vil have tilbraget sig det ærede Things Opmærksomhed, nemlig det, at man mere og mere gaaer over til at unddrage de Embedsmænd, som hidtil have haft fast Ansættelse med Pensionsret, denne faste Ansættelse med Pensionsret. Det vil sees, at der jevnlige kommer slige Tilskyndelser frem fra Thinget om, at saa disse, saa hine Embedsmænd fremtidigt ikke skulle ansættes af Kongen, men af Ministeriet eller af andre Autoriteter uden nogen saadan Pensionsret, og dette har, foruden den Betragtning, som jeg har tilladt mig at anføre, ikke spillet nogen ganske ringe Rolle ved det Slags Sagers Afgjørelse. Nu er det min Mening, at vi ved saadanne Leiligheder let kunne komme til at tage for lidt Hensyn til, at den faste Ansættelse ved Siden af, at den medfører den Ulempe at kunne paadrage Statskassen en Pension, kan have sin meget gode og vigtige Side, at den navnlig er et overmaade betydningsfuldt Element i den hele historiske Udvikling af Embedsmændenes Stilling hos os, og at det navnlig er ved og gjennem den, at et vigtigt Element er kommet ind i vor Embedsstand, som har bidraget til dens Paalidelighed og Dygtighed. Det blev ved anden Behandling fremdraget af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgtreds (Spønsted) — og jeg kom desværre ved en Forglemmelse til at slyde ham Svar — som en Indvending imod Livrentestyret, at det vilde kunne bevirke en stor Lethed i Afstedigelsen af Embedsmænd og altsaa maaskee føre til, at man ret jevnlige kom til at verle Embedsmænd, idet der ikke var det Baand paa Regjeringen, som der nu er derigjennem, at vi nu skulle udrede Pension. Den Bemærkning troer jeg ikke finder en begrundet Anvendelse paa det System, som Udvalget har foreslaaet, idet det nemlig vil erindres, at det først egentlig er med den høiere Alder, 65 Aars Alderen at Livrenten naaer op til at være nogen betydelig Deel af Pensionen, saa at altsaa det samme